

ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Determination and Characteristics of Being Entrepreneurs of
Students in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ทรงสิริ วิชิรานนท์

อรุณี อรุณเรือง

กฤตพร ชูเลี้ยง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ คณะศิลปศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง: ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อผู้วิจัย: ทรงสิริ วิชิรานนท์ อรุณี อรุณเรือง และกฤตพร ชูแสง

ปีพ.ศ.: 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคน จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าที (T-test), การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.40) มีอายุ 21 ปี จำนวนสูงสุด (ร้อยละ 43.70) กว่าครึ่งศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 54.90) สังกัดคณะบริหารธุรกิจสูงสุด (ร้อยละ 33.10) ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว (ร้อยละ 38.70) มารดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว (ร้อยละ 45.10) และมีรายได้เฉลี่ยครอบครัวสูงสุดอยู่ที่ 15,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ 36.70)

2. ความตั้งใจการประกอบการของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= .617) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .901) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 3.43$, S.D.= 1.001) โดยเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเองสูงสุด คือ เป็นเจ้านายตัวเอง/มีความอิสระในการ

จัดการตัวเอง (ร้อยละ 81.65) และประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจ ทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ (ร้อยละ 72.10)

3. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .482) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= .597) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความกล้าเสี่ยง ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= .597)

4. ลักษณะประชากรศาสตร์ของนักศึกษา นักศึกษาที่มีเพศ อายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในขณะที่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. อำนาจการพยากรณ์คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .660 โดยตัวแปรคุณลักษณะร่วมพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามี 3 คุณลักษณะ คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และด้านความกล้าเสี่ยง

Research Title: Entrepreneurial Intention and Characteristics of Students of Rajamangala University

of Technology Phra Nakorn

Researchers: Songsiri Wichiranon, Arunee Arunreung and Krittaporn Chooseng

Academic Year: 2020

Abstract

The purposes of the research were to study 1) entrepreneurial intention of students of Rajamangala University of Technology Phra Nakorn; 2) entrepreneurial characteristics of students of Rajamangala University of Technology Phra Nakorn and 3) predicting power of the students' entrepreneurial characteristics on their entrepreneurial intention. The population were 375 third- and fourth-year students in every faculty enrolling in the academic year 2020. The research tool was questionnaires. The statistical data analysis was performed by frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-test, One-way ANOVA, Pearson Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis were used to examine hypothesis.

The finding of the study:

1) Most of the students taking the questionnaires are female (62.40%), aged 21 years (43.70%), half of them are in the third-year (54.90%) and in the faculty of Business Administration (33.10%). Most of students' fathers (38.70%) and mothers (45.10%) are business owners.

2) According to the students' entrepreneurial intention, it was at a moderate level ($\bar{x}$ = 3.95, S.D = 0.617). The highest mean score is a great willing for entrepreneurial intention after graduation ($\bar{x}$ = 4.13, S.D = 0.901). The lowest mean score is no willing for entrepreneurial intention after graduation ($\bar{x}$ = 3.43, S.D = 1.001). Reasons for entrepreneurial intention are to have their own businesses /or to be independent (81.65%). As for types of businesses, they intend to become entrepreneurs of food/ restaurant/ cafeteria/ bakery shop (72.10%).

3) Due to the students' entrepreneurial characteristics, it was at a moderate level ($\bar{x}$ = 4.13, S.D = 0.482). The highest mean score is Need for Achievement ($\bar{x}$ = 4.22, S.D = 0.597). The lowest mean score is Risk Taking ($\bar{x}$ = 4.02, S.D = 0.597).

4) There were significant differences in entrepreneurial characteristics of students' sex, age, learning program, fathers' occupations, mothers' occupations and families' income at 0.05 while there was no significant differences in entrepreneurial characteristics of students' college years.

5) Predicting power of the students' entrepreneurial characteristics on their entrepreneurial intention was .660. Three types of the students' entrepreneurial characteristic factors on entrepreneurial intention were Autonomy, Innovativeness and Risk taking.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะศิลปศาสตร์ ที่สนับสนุนงบประมาณวิจัย ปีงบประมาณ 2563 ในการทำวิจัย ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกท่านที่เป็นตัวแทนในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย จนทำให้การจัดทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ทรงสิริ วิชิรานนท์
อรุณี อรุณเรือง
กฤตพร ชูเส้ง
ตุลาคม 2563

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมติฐานวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายผู้ประกอบการ	5
คุณลักษณะผู้ประกอบการ	7
ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
กรอบแนวคิดการวิจัย	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ คุณลักษณะผู้ประกอบการ และ ความตั้งใจผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่าง	31
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	41
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย คุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปผล	50
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	
- แบบสอบถาม ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	59

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเอง	33
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเอง	33
4.4 จำนวนและร้อยละของประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ	34
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ภาพรวม	35
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความเป็นตัวของตัวเอง	35
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความมีนวัตกรรม	36
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความกล้าเสี่ยง	37
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : การบริหารจัดการ	38
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	39
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความใส่ใจในความสำเร็จ	40
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน	41
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน	42
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน	43
4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพที่แตกต่างกัน	45
4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่ศึกษาที่มารดามีอาชีพที่แตกต่างกัน	46
4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่ศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวที่แตกต่างกัน	47
4.19 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	48
4.20 ค่าสัมประสิทธิ์ของคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ด้วยภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน การเปลี่ยนทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ประกอบกับภาวะการแข่งขันในตลาดแรงงานที่รุนแรงในปัจจุบัน ผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ขับเคลื่อนการผลิต ทำให้ปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น แรงงาน ที่ดิน และเงินทุนมารวมกันเพื่อสร้างสินค้าและบริการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ (ศักดิ์พล เจือศรีกุล, 2560) นอกเหนือไปจากการเป็นผู้เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจทั้งในการสร้างงาน สร้างรายได้ การประดิษฐ์คิดค้น การบุกเบิกตลาดทั้งในและต่างประเทศ และเป็นกลไกในการกระจายรายได้และความเจริญของประเทศ (อำนาจ ธีระวนิช, 2549)

การขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นความท้าทายของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นชุมชนทางวิชาการซึ่งมีบทบาทหลักในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้แก่สังคม และผลิตผลงานที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและเพื่อเตรียมความพร้อมในการสร้างโมเดลคนรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพในการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อสร้างธุรกิจแนวใหม่ อันจะเป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือการสร้างและพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมีความพร้อมและศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งทิศทางนี้เป็นที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เป้าหมายรวมข้อ 3.2.3 ที่ต้องการให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เป็นบุคคลที่ก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเอง สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุม การตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโตด้วย (วุฒิชัย จงคำนึ่งสีล, 2547) รวมถึงการเป็นผู้ลงทุนและผู้บริหาร เป็นผู้วางแผน บริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้บริโภคนใหม่ มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางทำให้เกิดกำไร เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้น

การเป็นผู้ประกอบการยังก่อให้เกิดการสร้างงาน (Job creation) ในปัจจุบันมีการเปิดสอนหลักสูตรความเป็นผู้ประกอบการทั้งในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี รวมทั้งการสอดแทรกเนื้อหาศาสตร์ความเป็นผู้ประกอบการไปในระบบการศึกษาทุกระดับเพื่อการสร้างจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial mindset) ให้เกิดขึ้นตั้งแต่ระดับเยาวชน บุคคลที่มีอาชีพผู้ประกอบการโดยทั่วไปมีความพึงพอใจในวิถีชีวิตของตนเองมากกว่าบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการ (Pilkova, Holienka, and Rehak, 2014) นอกเหนือจากผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะมีความอิสระในการทำงานมากกว่ากลุ่มพนักงานบริษัทซึ่งถือเป็นผลตอบแทนที่ไม่ใช่ตัวเงินที่ได้รับจากการเลือกอาชีพผู้ประกอบการ ในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเริ่มมีบรรยากาศการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ โดยจัดให้มีพื้นที่หรือเวทีสำหรับนักศึกษาได้มาพบปะสังสรรค์ร่วมคิดร่วมหาแนวทางและเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ เช่น การจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะธุรกิจในมหาวิทยาลัย การจัดตั้งชุมชนสตาร์ทอัพ (Startup District) ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการกับหลักสูตรการเรียนการสอน เสริมทักษะและจิตวิญญาณการเป็นผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตใหม่ที่ก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัยเข้าสู่องค์กร สามารถนำทักษะผู้ประกอบการร่วมพัฒนาองค์กร หรือเป็นเจ้าของธุรกิจเอง

การวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังจะสำเร็จเป็นบัณฑิตนั้นมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากน้อยเพียงไร และมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอย่างไร ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีประโยชน์ต่อการวางแผนผลิตและพัฒนาบัณฑิตใหม่ ความสามารถที่จะอยู่รอดได้และแข่งขันได้ในโลกอาชีพ

คำถามวิจัย

1. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นอย่างไร
2. ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นอย่างไร
3. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร

3. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการต่างกัน
2. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ จำนวน 5,224 คน (สำนักวิชาการและงานทะเบียน, 2561)
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ โดยได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโร่ ยามาเน่ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 375 คน
2. ขอบเขตเนื้อหา
คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ
3. ขอบเขตพื้นที่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ขอบเขตเวลา
1 ตุลาคม 2562-30 กันยายน 2563

นิยามศัพท์

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) คือ บุคคลที่มองเห็นโอกาสทางธุรกิจ รวบรวมข้อมูล มีการวางแผน เพื่อที่จะดำเนินการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมาโดยการนำเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาดำเนินการด้วยวิธีที่สร้างสรรค์ นำมาเสนอขายในตลาดเพื่อหวังผลกำไร และพร้อมที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ในการดำเนินธุรกิจของตนเอง

คุณลักษณะผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics) หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้ประกอบการพึงมี ซึ่งประเมินได้จากคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) หมายถึงความสามารถที่จะนำตนเองไปสู่อุปสรรคและสามารถทำงานได้ด้วยตัวเอง ตัดสินใจได้ในสถานการณ์ที่บีบบังคับ

2. ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ พัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่ให้ซ้ำแบบดั้งเดิม การบริการและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ

3. ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation) หมายถึงความกล้าในการตัดสินใจทำกิจกรรมภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งอาจประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเท่ากันและยอมรับความเสี่ยงได้เพื่อหวังผลกำไรของการดำเนินงาน

4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) หมายถึง การที่มีความมุ่งมั่นสูงในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความพยายามล้ำหน้าและมีการบริหารจัดการให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาด เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์ หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับตนเอง และนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้

6. ความใส่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง เป็นผู้ที่มีมุ่งหาหนทางไปสู่ความสำเร็จ หรือให้ความสำคัญกับหนทางไปสู่ความสำเร็จ ชอบงานท้าทาย และมีแรงจูงใจในการดำเนินงานนั้น ๆ ให้ได้ดีกว่าเดิมและประสบความสำเร็จ

ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สภาวะทางจิตใจ ใฝ่ใจ ต้องการที่จะประกอบกิจการด้วยตนเองในอนาคต

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ได้ทราบถึงความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนผลิตและพัฒนาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นผู้ประกอบการที่สามารถแข่งขันได้ในโลกอาชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิด ซึ่งมีลำดับดังนี้

1. ความหมายผู้ประกอบการ
2. คุณลักษณะผู้ประกอบการ
3. ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ความหมายผู้ประกอบการ

มีนักวิชาการได้นิยามความหมายของผู้ประกอบการไว้ พอรวบรวมได้ดังนี้

ผุสดี รุมาคม(2540) ให้ความหมายผู้ประกอบการว่า หมายถึง บุคคลที่มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเป็นบุคคลที่ค้นพบความคิดและโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ เป็นผู้รวบรวมเงินทุนเพื่อจัดตั้งธุรกิจจัดระเบียบภายในธุรกิจและบริหารการดำเนินงานของธุรกิจ เพื่อจัดสินค้าและบริการให้แก่สาธารณชน

ธีรยุส วัฒนาสุโขโชค (2542) ได้เสนอความหมายของผู้ประกอบการว่า คือบุคคลผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีความอดทน มุ่งมั่น กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยงในการที่จะนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ของตนเองนั้นมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าเชิงพาณิชย์

ชูชัย สมितिไกร(2548) ให้ความหมายผู้ประกอบการว่า หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งและบริหารวิสาหกิจของตนเอง โดยมีอิสระและความเสี่ยงในการประกอบการ รวมทั้งโอกาสในการทำกำไรจากวิสาหกิจนั้น

Schumpeter (1965) ให้ความหมายผู้ประกอบการว่า หมายถึง บุคคลที่ฉกฉวยโอกาสจากตลาดผ่านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือความมีนวัตกรรมขององค์การ

Pickel and Abrahamson (1989) กล่าวถึงผู้ประกอบการว่า หมายถึงผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก จัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจโดยเผชิญกับความเสี่ยงและปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงาน

Hisrich (1990) ให้ความหมายผู้ประกอบการว่า หมายถึง บุคคลผู้มีความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการกับกลไกทางสังคมและเศรษฐกิจในการเปลี่ยนทรัพยากรและสถานการณ์ต่างๆ ให้อยู่ในความควบคุมของตนเองได้ รวมถึงการยอมรับความเสี่ยงและความล้มเหลว

Bygrave (1994) ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า คือผู้ที่มองเห็นถึงโอกาส และสร้างองค์กรหรือบริษัทขึ้นมาเพื่อดำเนินการตามโอกาสนั้น

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งธุรกิจด้วยตนเอง สามารถรับความเสี่ยงและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจได้ รวมถึงแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและส่งมอบสินค้าหรือบริการไปสู่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดผลตอบแทนเชิงพาณิชย์กลับคืนแก่ผู้ดำเนินการ

บทบาทของผู้ประกอบการ

เอ็ดมุนด์ วงศาโรจน์ (2522:45) กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของผู้ประกอบการตามแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์ คือ การนำสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ มาใช้เป็นประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

ธีรยุทธ วัฒนศุภโชค (2542:65) กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของผู้ประกอบการต้องมีความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ ที่โดดเด่นเหนือคู่แข่ง อันจะเป็นบ่อเกิดของ ลักษณะสินค้าและบริการชนิดใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมาเป็นกิจการ และอุตสาหกรรมชนิดต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภคให้มากขึ้น

Longenecker, Moore & Petty (1994: 23-29) กล่าวว่า บทบาทของผู้ประกอบการในกิจการขนาดเล็กเริ่มต้นจากเจ้าของกิจการ นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและโอกาสที่กิจการเหล่านี้จะเติบโตกลายเป็นกิจการขนาดใหญ่ ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้ประกอบการจะปฏิบัติภารกิจในบทบาทดังต่อไปนี้

1..บทบาทของนักลงทุน เนื่องจากการเริ่มกิจการส่วนมากเกิดจากผู้ประกอบการมีความมั่นใจในความคิดของตนเอง แต่ไม่มีผู้ร่วมทุนทำให้การลงทุนในกิจการครั้งแรกต้องเป็นเงินส่วนตัว ดังนั้นผู้ประกอบการจึงเป็นผู้ที่กล้าเสี่ยงลงทุน เพื่อลงมือทำประโยชน์ต่อสังคม โดยพิสูจน์ความสามารถให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

2..บทบาทของผู้จัดการ แม้ว่ากิจการที่ตั้งขึ้นจะเป็นเพียงกิจการขนาดเล็กในฐานะผู้ประกอบการจำเป็นต้องประกอบภารกิจในฐานะผู้จัดการเพื่อให้สามารถดำเนินการตามเป้าหมายของกิจการได้จนบรรลุผลสำเร็จ โดยผู้ประกอบการต้องหาความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดการและต้องพยายามสร้างสมประสบการณ์ในการจัดการให้มากขึ้นด้วย

3..บทบาทของผู้นำ โดยปกติกิจการขนาดเล็กมักจ้างบุคคลเข้ามาทำงานตามความเหมาะสมขององค์กร ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำอย่างเด่นชัด โดยต้องเป็นผู้บุกเบิกริเริ่มงานใหม่ๆ รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพงานปัจจุบัน และผลักดันให้เกิดการทำงานเป็นทีม โดยอาศัยศิลปะในการปกครอง ตลอดจนส่งเสริมขวัญและกำลังใจ อีกทั้งพัฒนาลูกน้องให้เติบโตก้าวหน้าเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้วย

4..บทบาทของผู้สร้างสรรค์สังคม เมื่อผู้ประกอบการได้ริเริ่มกิจการเพื่อช่วยเหลือและทำประโยชน์กับสังคมและผู้บริโภคในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้ว หากว่ากิจการเติบโตและขยายตัวออกไปนอกจากเป็นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแล้ว ผู้ประกอบการยังสามารถกระทำเพื่อรับผิดชอบต่อสังคมโดยไม่มุ่งดำเนินกิจการแบบมุ่งกำไรเพียงอย่างเดียว หรือทำกิจการที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้บริโภคหรือชุมชน จึงจะได้อธิบายว่าเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณค่าสมควรแก่การยกย่องของสังคม และการสนับสนุนของประชาชนหรือลูกค้าต่อไป

4. มีความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น
5. มีความมานะและทำงานหนัก
6. มีความกระตือรือร้นและไม่หยุดนิ่ง
7. มีความสามารถการเรียนรู้จากประสบการณ์
8. มีความรับผิดชอบ
9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
10. มีความสนใจการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
11. มีความสามารถในการบริหาร
12. มีความคิดสร้างสรรค์
13. มีความสามารถในการปรับสภาพแวดล้อม
14. มีความกล้าตัดสินใจ
15. มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์แผนธุรกิจหรือโครงการลงทุน
16. มีความสามารถในการสร้างพันธมิตร
17. มีความซื่อสัตย์
18. มีความประหยัดเพื่ออนาคต
19. มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ผุสดี รุมาคม (2544) สรุปคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของธุรกิจ 5 ด้าน และความสามารถเพิ่มเติมอีก 2 ด้านดังนี้

1. แรงผลักดัน คือ แรงจูงใจให้บุคคลทำงานหรือมีความพยายามในการทำงานประกอบไปด้วย
คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ เช่น ความรับผิดชอบ ความกระฉับกระเฉง ความคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม
และความทะเยอทะยาน
2. ความสามารถด้านสติปัญญา ประกอบไปด้วยความฉลาด (IQ) ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
และความสามารถในการวิเคราะห์
3. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ ที่มีความสำคัญที่สุดคือ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความเห็นอก
เห็นใจผู้อื่น
4. ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ส่งและผู้รับมีความเข้าใจ
ซึ่งกันละกัน
5. ความรู้ด้านเทคนิค หมายถึง ทักษะด้านการประกอบการรวมถึงความเชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ
6. ความสามารถด้านการตัดสินใจ หมายถึง ทักษะในการคัดเลือกการดำเนินงานจากบรรดาทางเลือก
ต่าง ๆ
7. ความสามารถด้านความคิด หมายถึง ทักษะของผู้ประกอบการในการเข้าใจองค์การโดยส่วนรวม
และกำหนดทิศทางให้กับองค์การ

ชวลิต ประภวานนท์ (2548) สรุปว่าคุณสมบัติของผู้ประกอบการประกอบไปด้วย

1. ต้องมีความพยายาม (Energy Level) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องใช้ความพยายามและความอดทน ต้องทำงานหนักและอุทิศเวลาให้กับงาน จากการสำรวจพบว่าผู้ประกอบการโดยทั่วไปต้องทำงานมากกว่า 60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ 25% ของรายงานแจ้งว่า บางรายต้องทำงานถึง 70 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้ประกอบการจะต้องมีพลังงานที่สูงกว่าปกติ เพื่อให้เพียงพอต่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่

2. มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) ผู้ประกอบการที่มีความต้องการให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จ จะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการทำงาน ทั้งระยะสั้นและยาว เมื่องานนั้นสำเร็จก็จะเกิดความพึงพอใจ

3. ระดับของความเสี่ยง (Level of Risk) แม้ว่าการประกอบธุรกิจใหม่จะมีความเสี่ยงสูง แต่ถ้าผู้ประกอบการมีการวางแผนที่ดี ก็สามารถลดภาวะความเสี่ยงได้

4. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - Confidence) ผู้ประกอบการที่เชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง ที่จะวางแผนกลยุทธ์ การตัดสินใจ และปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นทุกวันว่าทำได้ ก็จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้

5. เน้นที่การควบคุม (Focus of Control) ผู้ประกอบการโดยมากจะเชื่อความสามารถของตัวเอง ที่จะควบคุมตัวเองในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงได้ โดนอาศัยความสามารถ ไม่ใช่โชคชะตา

6. ต้องมีความอดทนต่อความเคลือบแคลง (Tolerance of Ambignity) ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ความเคลือบแคลงของสถานการณ์ ปัญหาหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการไม่ชัดเจน ทางเลือกที่ยากต่อการกำหนด และตัดสินใจ รวมทั้งผลลัพธ์ที่จะได้ในอนาคตไม่เพียงพอ แต่ผู้ประกอบการก็มีความสุขในการตัดสินใจ แม้ว่าข้อมูลที่มีอยู่จะไม่สมบูรณ์

สุรชัย ภัทรบรรเจิด(2554) กล่าวถึงลักษณะที่ผู้ประกอบการควรมี ดังนี้

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) ธุรกิจกับความเสี่ยงเป็นของคู่กัน ผู้ที่เป็นผู้ประกอบการชอบงานที่ทำทายความรู้ ความสามารถของเขา เขาจะไม่มี ความภูมิใจกับงานที่ง่าย หรืองานที่มีความเป็นไปได้อย่างปลอดภัยหรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และเขาจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่เขาชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวความเสี่ยงระดับนี้เขาประเมินแล้ว ไม่เกินความสามารถของเขาที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเขาหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ เขาจะใช้เวลาศึกษาวางแผนตลาด เลือกการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหาร พร้อมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่ คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และหน่วยงานของรัฐบาล ศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วค่อยตัดสินใจพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เขาจะไม่เหมือนกับคนทั่วไปที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง แต่เขาจะกล้าเสี่ยงระดับปานกลางที่คิดว่าจะมีการประเมินความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว

2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว เขาจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิด สติปัญญา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก เขายังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมทั้งทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิดการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่

ความสำเร็จ พอใจ ภูมิใจที่งานออกมาดีเด่น จุดมุ่งหมายทางธุรกิจมีได้อยู่ที่ท่าท่าไร แต่จะทำเพื่อการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ ท่าไรเป็นเพียงเครื่องสะท้อนว่าจะทำได้ เขาไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่เขาสนใจวิธีการของขบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อท่านต้องการประสบความสำเร็จต้องเป็น ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งซ้ำ ๆ เหมือนแบบดั้งเดิม แต่เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมา นำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิมนำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงการผลิตตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มีอยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเกือบทุกครั้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ พร้อมทั้งแสวงหาวัตถุดิบใหม่ๆ มาทดแทน ปรับปรุงการดำเนินงาน นำการจัดการสมัยใหม่มาใช้ผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรค์นี้เขาอาจคิดขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมาจากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามากก็ได้

4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย เมื่อการตั้งเป้าหมาย มีการวาดภาพจินตนาการไปถึงความสำเร็จและจะต้องทำอย่างไรถ้าล้มเหลว จะเกิดจากอะไร แก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เขาจะทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น ความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ ถึงกับวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า เป็นอย่างดี เพราะกลัวความล้มเหลว มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมายเตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จจนมองเห็นอนาคต

5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น ผู้ประกอบการที่ดีนอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจ ผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงานรู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้สามารถเข้าใจการทำงาน เต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้สามารถโน้มน้าวใจแหล่งเงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามความคิดของเขาและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินลงทุนแก่เขา

6. ยืนหยัดต่อสู้ทำงานหนัก เมื่อพิจารณารอบคอบแล้วตั้งเป้าหมาย พยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ยากที่จะหยุดยั้งหรือท้อแท้ได้ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรค ถูกกดดันอย่างใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขอเพียงให้งานที่เขารับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น พูดได้ว่าเขาเก็บตัวอยู่กับงานตลอดเวลา

7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรจะต้องปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม เขาจะมองเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ ในการทำงาน บางครั้งเขาไม่สามารถทำได้สำเร็จ เขาก็จะหยุดคิดหาวิธีใหม่ๆ มาแก้ไขปัญหา เขาจะไม่มัวทะลุยึดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ เขาจะยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงจนทำได้สำเร็จ ฟังความคิดเห็นของผู้รู้ผู้แนะนำ

8. มีความสามารถในการบริหารงาน และเป็นผู้นำที่ดี มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงาน เมื่อต้องทำงานร่วมกับคนหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปของการเติบโตทางเศรษฐกิจ ลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไป โดยเฉพาะระยะเริ่มทำธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนัก เพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแนวทางการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำ ผู้ร่วมงานรับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เขาจะเป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมากิจการเติบโตขึ้น การบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้วางใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น จนถึงปล่อยให้ดำเนินการเอง ส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้างผู้บริหารมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจครอบครัว รู้จักปรับเปลี่ยนแปลงการบริหารสามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

9. มีความเชื่อมั่นตนเอง ผู้ประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอิสระและพึ่งตนเอง มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตเอาชนะสิ่งแวดลอมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน มักจะประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป เชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเคยมีประวัติความล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงานแต่เขาไม่เลิกล้มความล้มเหลวทำให้เขาไม่หยุดก้าวต่อไป กล้านำบทเรียนนั้นมาแก้ไขปรับปรุงจนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เขาเชื่อมั่นว่าไม่ว่าสถานการณ์อย่างไรเขาต้องพึ่งตนเองได้ ปัจจัยอื่น ๆ เป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยาน และการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุนตนเองได้ดีที่สุด

10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้มีประสบการณ์สามารถที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง

11. มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการทำสิ่งต่าง ๆ เขามักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเขาจะเป็นผู้ดูแลจนงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เขาก็จะรับผิดชอบตัดสินใจในผลงานนั้น ไม่ว่าจะผลออกมาจะดีหรือไม่ เขาเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดขึ้นเท่านั้น

12. มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง แสดงให้เห็นการทำงานเต็มไปด้วยพลัง มีชีวิตชีวาที่ยากจะทัดทาน มีความกระตือรือร้น ทำงานทุกอย่างรวดเร็ว ทำงานหนักมากกว่าวันละ 18 ชั่วโมงเกินกว่าคนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่อยู่หนึ่งด้วย การฆ่าเวลาให้หมดไปวันหนึ่งๆ เบื่อหน่ายต่องานซ้ำซากจำเจ

13. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการผลิต แต่ความรู้และประสบการณ์อย่างอื่นหรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอด โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เขาวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้อาจจะได้จากการสัมมนาฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ มาช่วยให้ข้อคิดเห็นแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม กล้าตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวาดหวั่นเชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนักถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ความรู้ สติปัญญา ความสามารถของเขาในการทำงาน เขาจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่งมั่นพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ แข่งขันกับตัวเอง และแข่งขันกับเวลาชวนขวยหาทางแก้ไข ปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุความสำเร็จ

15. อย่าตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น ผู้ประกอบการที่เริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพักน้ำแรงที่มาจากตนเอง จึงมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้าน ลูกน้องทำงานหนักอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับตนเพื่อให้งานสำเร็จ บางครั้งเข้าไปควบคุมกำกับอย่างใกล้ชิด ทำให้ดูเหมือนไม่ไว้ใจผู้ร่วมงาน แต่เขาหวังเพียงความสำเร็จ

16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก ผู้ประกอบการบางคนมักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวเองได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ แล้วไม่ลงมือทำ จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นจงทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุดคิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ แต่มุ่งทำปัจจุบันให้สำเร็จ ไม่ต้องไปกังวลอย่างอื่นจนทำอะไรไม่ได้

17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ต้องเชื่อมั่นในความสามารถของคนที่จะปรับตนเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่ควบคุมไม่ได้ หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง ถ้าพูดถึงโชคหรือดวงนั้น ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จให้ความเห็นว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เป็นหลักแต่ทั้งนี้อยู่ที่การกระทำของตนเอง ต้องใช้ความรู้ความสามารถผลักดันตนเอง จึงจะประสบความสำเร็จไม่ใช่ไปดูลมอดู

18. ทำอะไรเกินตัว คือ ความล้มเหลว การทำอะไรรู้จักประมาณตนเอง ไม่ทำสิ่งใดเกินตัวเกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรกการคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็ก ๆ ไปก่อน แต่กลับไปลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาตลาดได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อกมาก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่ ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อไปได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน การทำธุรกิจย่อมมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไรแม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มไปข้างหนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิดคู่แข่ง แต่ต้องดำเนินให้เกิดเพียงคู่แข่งอย่างเดียว ร่วมมือกันพึ่งพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดโดยรวมกันตั้งเป็นสมาคม ชมรม เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขันก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

20. ประหยัดเพื่ออนาคต การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อดออมไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบายในช่วงที่ธุรกิจเพิ่งจะตั้งตัว อดเปรี้ยวไว้กินหวาน เพื่ออนาคตข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและต้องสร้างความเชื่อถือของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง โดยสัญญาจะให้โบนัสกับเขาก็ต้องให้ มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมหุ้น ต่อครอบครัว และต่อตนเอง

บุริม โอทกานนท์ (2556) ได้สรุปคุณลักษณะ 9 ประการ ของการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการทำธุรกิจที่ชัดเจน
2. มีความมุ่งมั่นสูงที่จะทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ
3. มีความอ่อนน้อม ไม่ถือตัว
4. มีภาวะผู้นำ กล้าเสี่ยง และกล้าที่จะตัดสินใจ
5. ทำงานเร็ว รวมถึงมีสัมผัสที่เร็วต่อโอกาส ปัญหา และอุปสรรค
6. มีความฝัน มีความคิดริเริ่ม และความคิดที่จะปรับปรุงสินค้าและบริการให้ดีขึ้นตลอดเวลา
7. ไม่คิดว่าธุรกิจที่ทำอยู่เป็นงานที่ต้องทำ แต่เป็นงานที่อยากทำ
8. เก่งที่รู้จักเลือกหาทีมงานที่ไวใจได้
9. มีความรู้สึกยินดีเมื่อต้องให้

มรกต กำแพงเพชร (2558) ได้นิยามคุณลักษณะผู้ประกอบการ โดยนำมาจากคุณลักษณะของผู้ประกอบการของ Michael Frese (2000) ที่พัฒนามาจากแนวคิดของ McClelland (1987, pp. 254-255) ว่า คุณลักษณะผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ใฝ่ใจในความสำเร็จ และพัฒนาเพิ่มเติมจากแนวคิดของ Lumpkin and Dess (1996, pp.156-159) ว่าผู้ประกอบการต้องมีความเป็นตัวของตัวเอง มีนวัตกรรม กล้าเสี่ยง มีความก้าวร้าวในการแข่งขัน และ ผู้ประกอบการต้องมีความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ Hartley (1997, pp.93-155) คุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 6 ข้อนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yonca Gürol (2006) และ พิชญ่า มัชฌิมศรัทธา (2554) ดังนี้

- 1) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) คือ ความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส เป็นคนที่สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในภาวะบีบบังคับ
- 2) ความมีนวัตกรรม (Innovativeness) คือ การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ ๆ การบริการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ
- 3) ความกล้าเสี่ยง (Risk taking) ความกล้าเสี่ยงแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ กล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ กล้าใช้ทรัพย์สินจำนวนมากสำหรับก่อตั้งธุรกิจ และกล้ากู้ยืมทรัพย์สินจำนวนมาก
- 4) ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness) คือ ความมุ่งมั่น ที่จะเอาชนะในการแข่งขัน ความพยายามที่จะทำให้คู่แข่งหมดประสิทธิภาพ
- 5) ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and learning orientation) หมายถึงการที่เจ้าของกิจการมีความมั่นคงไม่เก็บสิ่งผิดพลาดมาเป็นอารมณ์หรือผิดหวังท้อแท้ แต่จะนำเอาประสบการณ์เหล่านั้นมาเรียนรู้

6) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement orientation) หมายถึง ความต้องการที่จะบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศ และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ส่วน Miller (1983) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และ Covin and Slevin (1989, 1990) ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาศึกษาเพิ่มเติม โดยเสนอคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การมีนวัตกรรม (Innovativeness)
2. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)
3. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)

Merz and Sauber (1995) และ Knight (1997) นำเสนอคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการเพียง 2 ลักษณะ คือ การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) และการมีนวัตกรรม (Innovativeness) นอกจากนี้ Merz and Sauber (1995) ยังทำการศึกษาคุณลักษณะการมีนวัตกรรม (Innovativeness) เพียงลักษณะเดียวว่านำไปสู่การนำเสนอสินค้าหรือบริการใหม่ๆ และมีผลโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจ

ในขณะที่ Lumpkin and Dess (1996) ได้ให้คำจำกัดความถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง ความตั้งใจที่จะนำเสนอสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การทดลอง ด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
2. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง การตัดสินใจอย่างแน่วแน่ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เช่น ตัดสินใจลงทุนในส่วนตลาดใหม่ หรือกู้ยืมเงินจำนวนมากเพื่อนำไปลงทุนในธุรกิจ
3. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง การมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ เช่น การออกสินค้าหรือบริการใหม่แม้ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงพยายามไปถึงความต้องการใหม่และสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับธุรกิจ
4. ความกล้าที่จะแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความพยายามเชิงรุกในการเผชิญหน้ากับการแข่งขันที่รุนแรงสามารถตอบโต้คู่แข่งได้ดีและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับธุรกิจ
5. การมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) หมายถึง การตัดสินใจอย่างอิสระของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะผลักดันแนวคิดและวิสัยทัศน์ของธุรกิจสู่การนำไปปฏิบัติภายในองค์กร

Pickel and Abrahamson (1989) ได้ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จมีคุณสมบัติ 5 ประการ คือ

1. แรงผลักดัน หรือแรงจูงใจในการทำงาน อันประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความกระฉับกระเฉง ความคิดริเริ่ม ความเพียรพยายามทนทาน และความทะเยอทะยาน
2. ความสามารถทางด้านสติปัญญา อันประกอบด้วย ความฉลาดทางสติปัญญา ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์
3. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ อันประกอบด้วย ความมั่นคงทางอารมณ์ ความสัมพันธ์ส่วนตัว ความสามารถในการเข้าสังคม ความมีไหวพริบ และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

4. ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร อันประกอบด้วย ความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร และความสามารถในการติดต่อสื่อสารด้วยวาจา

5. ความสามารถด้านเทคนิค อันประกอบด้วย ความสามารถในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ เช่น ความรู้พื้นฐาน ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง ประสบการณ์ เพื่อให้การดำเนินงานง่ายและสะดวกรวดเร็วต่อการปฏิบัติงาน

Frese (2000) ได้กำหนดคุณลักษณะผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 6 ลักษณะคือ

1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) คือ ความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส บุคคลที่มีลักษณะที่เป็นตัวของตัวเองจะเป็นคนที่มีความสามารถทำงานได้ด้วยตนเองและสามารถตัดสินใจได้ในภาวะที่บีบคับ หรือมีความจำกัด

2. ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) คือการมีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ ๆ การบริการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

3. ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การกล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ การกล้าใช้ทรัพย์สินจำนวนมากสำหรับการก่อตั้งธุรกิจ และการกล้ากู้ยืมเงินจำนวนมาก ซึ่งความกล้าเสี่ยงดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน

4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) เป็นคุณลักษณะที่ทำให้คู่แข่งยากที่จะเข้ามาในตลาดเดียวกัน ผู้ประกอบการที่มีลักษณะก้าวร้าวจะมีความมุ่งมั่นสูงในการพยายามก้าวล้ำหน้า ทำให้คู่แข่งหมดประสิทธิภาพ และทำการต่าง ๆ เหนือกว่าคู่แข่งในตลาด

5. ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) ลักษณะที่มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้

6. ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) ลักษณะที่ผู้ประกอบการค้นหาหนทางหรือเน้นหนทางที่นำไปสู่ความสำเร็จเป็นผู้ที่ชอบงานที่มีความท้าทาย และมีแรงจูงใจที่จะทำงานนั้น ๆ ให้ดีกว่าเดิมและประสบความสำเร็จ

Longemecker and Moore (1987) ได้มีการศึกษาว่าผู้ประกอบการจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปคือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความพร้อมรับกับความเสี่ยง มีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัว

ส่วน Szonyi and Steinhoff (1979) ได้ให้ความหมายว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ควรประกอบไปด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้คือ มีกำลังความสามารถ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการจัดการ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ด้านเทคนิค มีความสามารถด้านการบริหาร มีการพิจารณาตัดสินใจที่ดี มีความขยันขันแข็ง มีความสามารถในการสื่อสาร ความเป็นผู้นำ มีความอดทนอดกลั้น และมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจของตนเอง

Bygrave (1994) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมี 10 ประการ เรียกว่า 10 Ds ดังนี้

1. Dream หมายถึงผู้ประกอบการควรมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถมองเห็นอนาคตของตนเองธุรกิจที่ทา และยิ่งไปกว่านั้นควรจะมีความสามารถในการที่จะทำให้ความฝันนั้นประสบความสำเร็จด้วยเช่นกัน
2. Decisiveness หมายถึง ผู้ประกอบการควรมีความแน่วแน่ ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง มีความรวดเร็วฉับไวในการตัดสินใจ เพราะความรวดเร็วฉับไวนี้เองที่เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ
3. Doers หมายถึง ผู้ประกอบการควรมีการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจอย่างเด็ดขาด และรวดเร็ว ฉับไว
4. Determination หมายถึง ผู้ประกอบการควรสามารถจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ มีความกล้าได้กล้าเสีย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคถึงแม้ว่าจะใหญ่หลวงเพียงใด
5. Dedication หมายถึง ผู้ประกอบการควรอุทิศตนให้กับการดำเนินธุรกิจอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย บางครั้งที่ต้องสละเวลาส่วนตัวทำงานอย่างไม่มีวันหยุด ดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ธุรกิจของตนประสบความสำเร็จ
6. Devotion หมายถึง ผู้ประกอบการควรมีความรักในสิ่งที่ตนกำลังทำอยู่ ไม่ว่าจะเป็ความรักในตัวสินค้าและบริการ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ
7. Details หมายถึง ผู้ประกอบการควรใส่ใจในรายละเอียดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ธุรกิจที่กำลังเริ่มต้นหรือธุรกิจที่กำลังเติบโต ผู้ประกอบการควรจะศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกอบการเพื่อนำมาปรับใช้ในธุรกิจของตน
8. Destiny หมายถึง ผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะควบคุมชะตาชีวิตและธุรกิจของตนเอง
9. Dollars หมายถึง ความร่ำรวยและตัวเงินมิใช่แรงจูงใจสำคัญ หรือมิใช่เป็นตัววัดความประสบความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจึงมองถึงภาพรวมของผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบธุรกิจด้วยมากกว่า
10. Distribute หมายถึง ผู้ประกอบการควรมีการกระจายความเป็นเจ้าของ หรือความรับผิดชอบในธุรกิจ กับพนักงานที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ

จากคุณลักษณะผู้ประกอบการที่รวบรวมจากนักวิชาการ ข้างต้น ซึ่งมีหลากหลายแนวคิด สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดของ Frese ซึ่งได้รวบรวมคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ดังนี้

- 1) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation)
- 2) ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation)
- 3) ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation)
- 4) ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation)
- 5) ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation)
- 6) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation)

ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurial intention) หมายถึง สภาวะทางจิตใจของบุคคลซึ่งบ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความตั้งใจและมีการวางแผน ตระเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นเวลานาน ดังนั้น บุคคลที่จะเป็นผู้ประกอบการจึงต้องมีความปรารถนาและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพอิสระอย่างแท้จริง จึงจะสามารถริเริ่มธุรกิจของตนเองได้ การศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการจึงเป็นส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจกระบวนการที่บุคคลก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการ

ความหมายความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

DINC & BUIC (2016) กล่าวว่า การตัดสินใจที่จะมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประกอบการถูกมองว่าเกิดจากความสมัครใจของบุคคล แต่ก่อนที่บุคคลจะมาถึงขั้นตอนในการตัดสินใจได้นั้น จะต้องเริ่มมาจากความตั้งใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางจิตวิทยา

Ajzen (1991) ระบุว่า ความตั้งใจ หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกถึงความเต็มใจที่บุคคลจะพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามกำลังและความพยายามที่มีหรือตามที่ได้วางแผนไว้ก่อนจะเกิดเป็นพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้ว ความตั้งใจที่แข็งแกร่งมีแนวโน้มทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

Bird (1988) กล่าวว่า ความตั้งใจเป็นความมุ่งมั่นหรือสภาพจิตใจที่ชี้ทางให้บุคคลให้ความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงนั้นได้

Susetyo & Lestari (2014) กล่าวว่า ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการถือเป็นแนวโน้มความต้องการของบุคคลในการที่จะทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ โดยการสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ ผ่านโอกาสทางธุรกิจที่มองเห็น รวมถึงความชอบที่จะทำสิ่งเหล่านั้น

ทฤษฎี Planned Behavior

Fishbein and Ajzen (1980) ได้เสนอทฤษฎีการกระทำอย่างมีเหตุผล โดยมีสาระว่า หากต้องการทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แทนที่จะสังเกตพฤติกรรมว่าจะแสดงออกมาเช่นไร เราสามารถศึกษาความตั้งใจที่จะกระทำ (Behavior Intention) แทนได้ เพราะความตั้งใจมีความใกล้เคียงกับพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมา ซึ่งเป็นลักษณะการทำนายพฤติกรรม (Behavior Prediction) ของบุคคลจากความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้น ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติฐานที่ว่า มนุษย์โดยปกติจะเป็นผู้มีเหตุผล และใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อตนเองอย่างมีระบบ เพื่อให้การตัดสินใจบรรลุเป้าหมาย และยังเชื่อว่ามนุษย์จะประเมินผลที่เกิดจากการกระทำของตนเองก่อนการตัดสินใจที่จะลงมือกระทำหรือไม่กระทำนั้น ดังนั้นความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการจึงหมายถึง สภาวะทางจิตใจที่มุ่งมั่น ใฝ่ใจ ต้องการที่จะประกอบกิจการด้วยตนเองในอนาคต

Ajzen ได้พัฒนาทฤษฎี Planned Behavior ตั้งแต่ ปี 1985 เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ที่พัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen and Fishbein (1975 /, 1980) โดยมีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมทุกชนิดที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า สามารถทำนายได้จากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ องค์ประกอบของความตั้งใจ ได้แก่

1. ทศนคติต่อการกระทำ (attitude toward a given behavior) หมายถึงความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการกระทำนั้นๆ และรวมถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมา
  2. บรรทัดฐานทางสังคม (social norms) หมายถึงการรับรู้ว่าคุณค่าคนอื่นซึ่งมีความสำคัญ เช่น พ่อแม่คุณสมรส ฯลฯ มีความเห็นด้วยต่อการกระทำนั้นมากน้อยเพียงไร
  3. การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control) หมายถึง บุคคลนั้นรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการควบคุมการกระทำนั้น ๆ ได้อย่างน้อยเพียงไร
- แนวคิดนี้มีสมมุติฐานว่าโดยทั่วไปมนุษย์จะเป็นผู้ที่มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุถึงการตัดสินใจของตน ทฤษฎีได้ระบุว่า การกระทำพฤติกรรมของมนุษย์ (behavior) นั้นเกิดจากเจตนาที่จะปฏิบัติพฤติกรรม (intention) ซึ่งเจตนาที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกิดจากตัวกำหนดที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (attitude toward behavior) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (subjective norm) ซึ่งจากสมมุติฐานของทฤษฎีข้างต้นได้กล่าวว่า มนุษย์จะเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่บนหลักของความเป็นเหตุและผล ทำให้การตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ จึงต้องมาจากการคิดพิจารณาไตร่ตรองความเหมาะสม ความถูกต้อง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง นั้นหมายถึงการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการคิดพิจารณาอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้

ทฤษฎี Entrepreneurial Event

ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนทิศทางการดำเนินชีวิต เช่น การก่อตั้งธุรกิจของตนเอง จะถูกแรงใจเกิดขึ้นโดยเหตุการณ์หรือความเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน ทางเลือกของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้ความน่าปรารถนาของการกระทำ (perception of desirability) หมายถึงความรู้สึกรู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีน่าพอใจ รวมทั้งได้รับความสนับสนุนยอมรับจากบุคคลอื่นหรือไม่
2. แนวโน้มที่จะกระทำ (propensity to act) หมายถึงความโน้มเอียงที่จะกระทำพฤติกรรมตามความตั้งใจ
3. การรับรู้ความเป็นไปได้(perception of feasibility) หมายถึงความรู้สึกรู้สึกว่าการกระทำนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร ปานยินดี และโสภิตา ทะสังขา (2551) ได้ศึกษาลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้ประกอบการกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่มีประสบการณ์ระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ นักศึกษาที่ผูกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสูงกว่านักศึกษาที่ผูกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ศึกษาศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ 2551 ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามลักษณะทางประชากร นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีเพศ การศึกษา และรายได้หลักของครอบครัวที่แตกต่างกันมีศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีรายได้สุทธิของครอบครัว และประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจต่างกัน มีศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อายุของนักศึกษามีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพของบิดามีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพมารดามีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน รายได้ของครอบครัวมีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

ชุตินา หวังเบ็ญหมัด และ เจตน์สฤกษ์ สังกษพันธ์ (2555) ศึกษาสมรรถนะทางด้านการบริหารธุรกิจและความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในจังหวัดสงขลา จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีสมรรถนะทางการดำเนินงานและสมรรถนะทางการบริหารอยู่ในระดับมาก ส่วนสมรรถนะทางการตลาด สมรรถนะทางการเงิน และสมรรถนะทางการบัญชี อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งนักศึกษาที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะทางธุรกิจ (Business competencies) ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ คือ สมรรถนะทางการตลาดและสมรรถนะทางด้านการดำเนินงาน

วิมลพิภา เกตุเทียน (2556) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างทั้ง 4 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์จำนวน 167 ราย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง มีจำนวน 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ปัจจัยความมีนวัตกรรม ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางคิดเป็นร้อยละ 43.80 ($R^2=0.438$)

จารุวรรณ ชูศิลป์ (2559) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาตามลักษณะพื้นฐาน ได้แก่ เพศ หลักสูตรการศึกษา การประกอบกิจการของครอบครัว รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน และประสบการณ์การทำงานระหว่างกำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ภาควิชา 2558 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 200 คน โดยใช้สถิติเชิงปริมาณในการวิจัย (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการเมื่อสังคมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะ ทักษะคิด บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความเป็นไปได้ในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูง แต่มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาที่มีเพศ หลักสูตรการศึกษา และการประกอบกิจการของครอบครัวแตกต่างกันมีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้อverageของครอบครัวต่อเดือนและประสบการณ์การทำงานระหว่างกำลังศึกษาแตกต่างกันมีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน และ 3) ตัวแปรหลักสูตรการศึกษาและตัวแปรการประกอบกิจการของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขวัญภัทสร จานทอง (2557) ศึกษา อิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง การมุ่งประกอบการและเครือข่ายทางสังคม ต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการจังหวัดราชบุรี จากผลการศึกษาพบว่า อายุของผู้ประกอบการและอายุของกิจการมีอิทธิพลเชิงลบต่อการมุ่งประกอบการประสบการณ์การทำงานของผู้ประกอบการและขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมุ่งประกอบการ อายุ ระดับการศึกษาและการมุ่งประกอบการของผู้ประกอบการมีอิทธิพลเชิงบวกกับเครือข่ายทางสังคม ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมี

อิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จทางธุรกิจขนาดของกิจการและเครือข่ายทางสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ

วันวิสาข์ โขศพรหมอนันต์ และ วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม จากผลการศึกษาพบว่า ด้านความเป็นตัวของตัวเองและด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกันมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันและด้านความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

มรกต กำแพงเพชร และประสพชัย พสุนนท์ (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรคือ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายปีการศึกษา 2557 จำนวน 332 คน ใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($X = 3.88$) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและใช้การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได พบว่าปัจจัยด้านความต้องการความสำเร็จ ความต้องการอำนาจ ความมีนวัตกรรม ความใส่ใจในความสำเร็จ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านวัตถุ การสนับสนุนด้านข้อมูล มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2016) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (1991) ใช้แบบสอบถามความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการที่พัฒนาจากแบบสอบถามความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ Linan (2009) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุดโดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม รองลงมาคือ บรรทัดฐานทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และท้ายสุดคือการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

อวิรุทธ์ ฉัตรมาลาทอง สิริฉันท์ สติกรกุล เตชพาหพงษ์ และวารารณ บวรศิริ (2016) ศึกษามหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ: แนวทางเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยไทย กลุ่มตัวอย่างคือ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในต่างประเทศ 9 แห่ง และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนามหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในประเทศไทยจำนวน 6 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์เอกสารและแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสาระ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการคือ มหาวิทยาลัยที่มีกระบวนการทางความคิดแบบผู้ประกอบการเป็นพื้นฐานสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรและการบริหารจัดการ พันธกิจของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการยังคงให้ความสำคัญกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการจำแนกเป็น 7 ด้าน คือ 1) ด้านการนำองค์กรและการกำกับมหาวิทยาลัย 2) ด้านความสามารถขององค์กร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ 4) ด้านการเตรียมความพร้อมและการสนับสนุนเพื่อเป็นผู้ประกอบการ 5) ด้านความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยกับภาคส่วนภายนอกเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ 6) ด้านความเป็นนานาชาติ และ 7) ด้านการวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ และมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการสร้างคุณค่า โดยการส่งเสริมให้การดำเนินพันธกิจของมหาวิทยาลัยเกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสร้างเสริมบทบาทการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในระดับประเทศและระดับโลก

ชลิตา บุญญา (2557). ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้าง และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 270 รายและสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอายุของธุรกิจน้อยกว่า 5 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ขนาดของธุรกิจส่วนใหญ่ มีขนาดเล็ก มีสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 50 ล้านบาท แรงงานในธุรกิจ มีน้อยกว่า 20 คน และมีการบริหารธุรกิจโดยเจ้าของคนเดียว นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านความสามารถในการโน้มน้าว ด้านการวางแผนเพื่ออนาคต ด้านอำนาจการตัดสินใจ ด้านการเข้าใจตนเอง และโอกาสของธุรกิจโดยร่วมกันพยากรณ์ความผันแปรของความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในจังหวัดกรุงเทพมหานครได้ คิดเป็นร้อยละ 55.56 ในขณะที่ด้านการเข้าใจตลาดอย่างลึกซึ้ง ด้านความเป็นอิสระ ด้านการตระหนักในความเป็นไปได้ของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนและด้านความมุ่งมั่นอดสาหะไม่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

พรรณสียา นิธิกิตต์สุขเกษม (2018) ศึกษาโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ ประชากร คือ ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อศึกษา จำนวน 428 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ การพรรณนาวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานวิเคราะห์อิทธิพลเชิงโครงสร้างความสัมพันธ์ด้วยโปรแกรม AMOS ผลวิจัยพบว่าแรงบันดาลใจและระบบพี่เลี้ยงมีความสำคัญระดับมาก ส่วนคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่าโมเดลการวัดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีความสอดคล้องกับทฤษฎี โดยตัวแปรสังเกตได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .527-.832 มีค่าความผันแปรเฉลี่ยที่สกัดได้มีค่าระหว่าง .506-.879 และค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง .596-.998 โมเดลอิทธิพลเชิงโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $\chi^2 = 165.153$, $df = 1.46$, $\chi^2 / df = 1.18$, $GFI = .942$, $CFI = .987$, $RMR = .019$, $RMSEA = .023$ ผลการทดสอบอิทธิพลเชิงโครงสร้างพบว่าแรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .72 คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .61 และแรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงต่อระบบพี่เลี้ยง โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .59

สุชาติ ไตรภพสกุล และชาคริต พิษณางกูร() ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของประเทศไทยงานวิจัยอาศัยข้อมูลจากโครงการ Global Entrepreneurship Monitor ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558 กับกลุ่มตัวอย่างเยาวชนและวัยทำงานอายุ 18-34 ปีทั่วประเทศไทยจำนวน 4,840 ตัวอย่างด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความกล้าที่จะเสี่ยง และทัศนคติเชิงบวกต่ออาชีพผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เครือข่ายความเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการเฉพาะกลุ่มวัยทำงานเริ่มต้นอายุระหว่าง 25-34 ปี แต่ไม่มีนัยสำคัญกับกลุ่มเยาวชนไทยอายุระหว่าง 18-24 ปีเมื่อพิจารณากลุ่มปัจจัยประชากรศาสตร์พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์มากกว่าเพศชายและระดับการศึกษาส่งผลลบต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของกลุ่มตัวอย่างเยาวชน และวัยทำงานเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทั้งสองกลุ่ม

กฤติน โภยวิริยะกุล (2559) ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวไปประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของบุคลากรกลุ่มผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ ภายใต้กรอบแนวคิดการวิจัยที่อาศัยทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (theory of reasoned action) และเสริมปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าสนใจ โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่เข้าทำงานในช่วงเริ่มต้น และทำงานในองค์กรธุรกิจมาเป็นระยะเวลาานาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์มากที่สุดในเชิงบวก ได้แก่ ความหลงใหลในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม และสำหรับปัจจัยด้านความพึงพอใจในงาน นั้นส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ตามลำดับและการศึกษาเปรียบเทียบของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจไม่แตกต่างกัน แต่อาจมีการให้ลำดับความสำคัญแก่แต่ละปัจจัย แตกต่างกันไปเล็กน้อย

ภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ (2561) ศึกษาคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ (1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความ ตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2) เพื่อจัดกลุ่มปัจจัยคุณลักษณะที่ เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ (3) เพื่อทดสอบ อิทธิพลของคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับนักศึกษาปริญญาตรีบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ จำนวน 554 ราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์ความ ถดถอยโลจิสติกผล การวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนในหลักสูตรจัดการ ไม่ได้มีพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบการ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงาน และมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ผล การจัดกลุ่มปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า มี 7คุณลักษณะ ได้แก่ 1) ความต้องการที่จะ ประสบความสำเร็จ 2) ความกล้าเสี่ยง 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการ ประกอบธุรกิจ 5) ทักษะคิดเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว 6) ทักษะคิดที่ดีต่อความแปลกใหม่ และ 7) ความเชื่อมั่น ในศักยภาพของตน ผลทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, ความกล้าเสี่ยง, ความอดทนต่อ ภาวะคลุมเครือ, ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, ทักษะคิดเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว และ ทักษะคิดที่ดีต่อความแปลกใหม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจ เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 38.10 ($R^2 = 0.381$)

คมกริช นันทะโรจวงศ์ และคณะ (2561) ศึกษาพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่นไทย: อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถตนเองและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมต่อความตั้งใจในการเป็น ผู้ประกอบการในบริบทวัฒนธรรมแบบรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มวัยรุ่นอายุตั้งแต่ 15-24 ปี ในเขต กรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจหรือกำลังศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือแบบสอบถาม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลักคือวัยรุ่นที่ กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครอายุตั้งแต่ 15-24 ปีและมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 15 คน เลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงและแบบสโนว์บอล รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกที่มี ลักษณะคำถามเป็นปลายเปิดแบบกึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อตัวแปรพฤติกรรม การเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่น คือการรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม และ วัฒนธรรมแบบรวมกลุ่ม โดยมีอิทธิพลผ่านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยความตั้งใจในการเป็น

ผู้ประกอบการประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญคือความต้องการและความตั้งใจแน่วแน่ซึ่งหากพิจารณาถึงการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยพิจารณาจากค่า Chi-Square มีค่าเท่ากับ 63.01 ที่องศาอิสระเท่ากับ 52 ระดับความมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.14 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า เท่ากับ 0.024 ค่าไคสแควร์ต่อองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 1.21 และ CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 และ GFI มีค่าเท่ากับ 0.97 สำหรับ การศึกษาน้ำหนักของอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และ อิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรม การการเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่น พบว่า ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลรวมสูงสุด รองลงมา คือวัฒนธรรมแบบรวมกลุ่ม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Entrialgo (2002) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้กลยุทธ์และลักษณะการบริหารงานของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมของสเปน จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการที่มีแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ มีความสามารถด้านการเงิน การตลาด และความสามารถทางวิศวกรรมที่มากกว่าผู้ประกอบการที่มีแนวคิด แบบอนุรักษ์นิยมอย่างมีนัยสำคัญและผู้ประกอบการที่มีแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับ ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

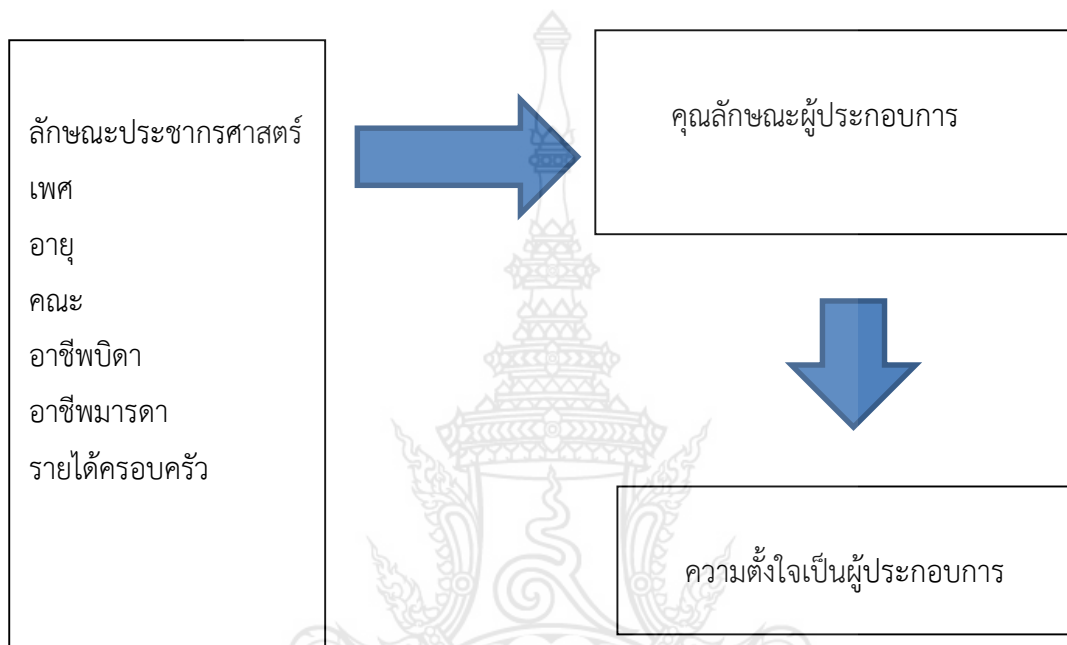
Zainol and Ayadurai (2011) ได้ศึกษา คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและความสามารถ ของธุรกิจในเรื่องบทบาทของลักษณะบุคลิกภาพในธุรกิจครอบครัวของชาวมาเลเซียในประเทศมาเลเซีย จาก ผลจากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถของธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Porter (1996) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกลยุทธ์พบว่า การมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก เป็นกลไกที่สำคัญที่ช่วยเพิ่มความสามารถและช่วยให้ธุรกิจอยู่รอดปลอดภัย

Balan and Lindsay (2010) ศึกษาความสามารถทางนวัตกรรมคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและความสามารถของธุรกิจโรงแรมในออสเตรเลีย พบว่าความสามารถทางนวัตกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถทางธุรกิจ ความกล้าเสี่ยงเป็นพื้นฐานของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและเป็นคุณลักษณะที่เหมาะสมกับธุรกิจบริการขนาดเล็กที่อยู่นอกเมืองและอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ถูกควบคุม อีกทั้งยังสรุปว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไม่มีผลกระทบต่อ ความสามารถของธุรกิจและไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางนวัตกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alegre and Chiva (2009) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ นวัตกรรม และ ความสามารถของธุรกิจในเรื่องความสำคัญของความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร และ Baker and Sinkula (2009) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบสัมพัทธ์ต่อลักษณะตลาดและคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการต่อกำไรในธุรกิจขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรง ความสามารถขององค์กรแต่กลับเป็นความสามารถทางนวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถของ องค์กร

Campos, de la Parra and Parellada (2012) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการกับกระบวนการกับกระบวนการที่ดำเนินการบริหารและความสามารถของธุรกิจเกิดใหม่ จากผลการศึกษาพบว่าการมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานเชิงรุกมีความสัมพันธ์กับกระบวนการที่ดำเนินการบริหารอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ireland, Hitt and Sirmon's (2003) ที่ได้ทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการเชิงกลยุทธ์พบว่า ธุรกิจที่มีศักยภาพมีกลยุทธ์ในการสร้างสรรค์โอกาสทางธุรกิจผ่านการใช้นวัตกรรม อีกทั้งกระบวนการที่ดำเนินการบริหารมีความสำคัญในการสนับสนุนผลกระทบของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไปสู่ความสามารถของธุรกิจ

กรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ จำนวน 5,224 คน (สำนักวิชาการและงานทะเบียน, 2561)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ โดยเปิดจากตารางสำเร็จรูปของทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 375 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ คณะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว โดยลักษณะขอคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ข้อแรกถามระดับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยให้เลือกคำตอบใดคำตอบหนึ่งจากตัวเลือกต่อไปนี้คือ

- 1) ตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจของตนเองอย่างแน่นอน โดยมีเกณฑ์คะแนน 5 คะแนน
- 2) ตั้งใจค่อนข้างมากที่จะประกอบธุรกิจของตนเอง โดยมีเกณฑ์คะแนน 4 คะแนน
- 3) ตั้งใจค่อนข้างน้อยที่จะประกอบธุรกิจของตนเอง โดยมีเกณฑ์คะแนน 3 คะแนน
- 4) ยังไม่ตัดสินใจว่าจะประกอบธุรกิจของตนเอง หลังจากสำเร็จการศึกษา

โดยมีเกณฑ์คะแนน 2 คะแนน

- 5) ไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจของตนเอง โดยมีเกณฑ์คะแนน 1 คะแนน

ส่วนอีก 2 ข้อเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับเหตุผลและประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะประกอบการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดลิเคอร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ และพัฒนามาจากแบบสอบถามคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ของวิมพ์วิภา เกตุเทียน (2556) โดยปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้แบ่งคุณลักษณะผู้ประกอบการไว้ 6 ด้าน ประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความมีนวัตกรรม (Innovation) ความกล้าเสี่ยง (Risk taking) การบริหารจัดการ (Business management) ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and learning orientation) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement orientation) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 5 คะแนน
มาก	คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 4 คะแนน
ปานกลาง	คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 3 คะแนน
น้อย	คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 2 คะแนน
น้อยที่สุด	คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินค่าระดับคุณลักษณะผู้ประกอบการ มีอยู่ 3 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

และกำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีใช้ตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำไปหาการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ได้ค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ .927

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งของข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาจากการนำแบบสอบถามไปสอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้ง 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้รับ การคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนจะทำการลงรหัสข้อมูลและนำข้อมูลไปประมวลผล

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการรวบรวมจากตำรา เอกสารทางวิชาการ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่างๆ รวมถึงข้อมูลในระบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่

1) ร้อยละ(Percentage)

2) ค่าเฉลี่ย(Mean)

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ซึ่งคือ แบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient : r) ซึ่งเกณฑ์การวัดความสัมพันธ์จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) มีอยู่ 3 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.00–0.39=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับต่ำ

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.40–0.69=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.70–1.00=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกลุ่ม ตัวอย่างที่ทำการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จาก 9 คณะ จำนวน 375 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลผล วิเคราะห์ จำแนก ลักษณะข้อมูลตามตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์ค่าสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

n	แทน	ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 375

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	141	37.60
หญิง	234	62.40
อายุ		
20	57	15.20
21	164	43.70
22	122	32.50
23	18	4.80
24	1	0.30
ชั้นปี		
ปี 3	206	54.90
ปี 4	169	45.10
คณะที่สังกัด		
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	12	3.20
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	55	14.70
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	35	9.30
บริหารธุรกิจ	124	33.10
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	18	4.80
วิศวกรรมศาสตร์	59	15.70
ศิลปศาสตร์	38	10.10
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	17	4.50
อุตสาหกรรมและออกแบบแฟชั่น	17	4.50
อาชีพบิดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	33	8.80
พนักงานภาคเอกชน	70	18.70
เกษตรกร	42	11.20
ประกอบกิจการส่วนตัว	145	38.70
อื่น ๆ	75	20.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพมารดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	4.80
พนักงานภาคเอกชน	89	23.70
เกษตรกร	29	7.70
ประกอบกิจการส่วนตัว	169	45.10
อื่น ๆ	70	18.70
รายได้เฉลี่ยครอบครัว/เดือน		
6,000 -15,000 บาท	72	22.60
15,001 – 30,000 บาท	117	36.70
30,001 – 45,000 บาท	44	13.80
45,001 บาทขึ้นไป	86	27.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 และเพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 มีอายุ 21 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 และ อายุ 22 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 โดยกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 169 คน มาจากคณะบริหารธุรกิจสูงสุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 คิดเป็นร้อยละ 45.10 ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70 และมารดาประกอบอาชีพ กิจการส่วนตัว จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 และมีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวสูงสุดอยู่ที่ 15,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.70

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเอง

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.43	1.001	ปานกลาง
2.มีความตั้งใจค่อนข้างน้อยที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.64	.851	ปานกลาง
3.ยังไม่ทราบ / ยังไม่ตัดสินใจว่าจะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษาหรือไม่	3.83	.913	ปานกลาง
4.มีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	4.13	.901	ปานกลาง
5.จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษาอย่างแน่นอน	4.04	.857	ปานกลาง
รวม	3.95	.617	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเองภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= .617) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .901) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 3.43$, S.D.= 1.001)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเอง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นเจ้าของตัวเอง/มีความอิสระในการจัดการตัวเอง	267	81.65
อยากมีอิสระในการกำหนดรายได้ให้ตัวเอง/กำไร	36	11.00
ต่อยอดจากธุรกิจครอบครัว	3	0.90
สร้างความมั่นคงให้ตัวเองและครอบครัว/สร้างอาชีพ	9	2.75
ต้องการทำในสิ่งที่ชอบสร้างธุรกิจของตัวเอง	9	2.75
ต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3	0.90
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการ
ของตัวส่วนใหญ่เป็นเจ้านายตัวเอง/มีความอิสระในการจัดการตัวเอง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อย
ละ 81.65 และอยากมีอิสระในการกำหนดรายได้ให้ตัวเอง/กำไร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่	243	72.10
ออกแบบโปรเจก	5	1.50
งานอุตสาหกรรม	1	0.30
เกษตร	16	4.90
ค้าขาย	10	3.05
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	28	8.60
เครื่องประดับ	1	0.30
ร้านดอกไม้	6	
ร้านสะดวกซื้อ	1	0.30
ออกแบบกราฟฟิก/Product House/สตูดิโอถ่ายภาพ/ ช่างภาพ	14	4.30
ฟาร์มสัตว์น้ำ	1	0.30
ยูทูบเปอร์	1	0.30
รีสอร์ท/โฮมสเตย์	7	2.15
เล่นหุ้น	1	0.30
นำเข้า/ส่งออก	1	0.30
ธุรกิจเสริมความงาม	1	0.30
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการส่วน
ใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ จำนวน 243 คน คิดเป็น
72.10 รองลงมาธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และ ทำเกษตร
จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ภาพรวม

คุณลักษณะผู้ประกอบการภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.12	.666	ปานกลาง
2. ความมีนวัตกรรม	4.07	.620	ปานกลาง
3. ความกล้าเสี่ยง	4.02	.597	ปานกลาง
4. การบริหารจัดการ	4.15	.638	ปานกลาง
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.18	.596	ปานกลาง
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.22	.597	ปานกลาง
รวม	4.13	.482	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .482) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= .597) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ คุณลักษณะผู้ประกอบการความกล้าเสี่ยง ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= .597)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความเป็นตัวของตัวเอง

คุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นตัวของตัวเอง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความสำเร็จของงานเกิดขึ้นได้เพราะตัวของท่านมิใช่โชคหรือดวง	4.25	.794	ปานกลาง
2. สามารถที่จะบริหารจัดการชีวิตของตนเองให้เจริญก้าวหน้าตามที่ปรารถนาได้	4.37	.782	ปานกลาง
3. เชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้กำหนดแนวทางและความสำเร็จของตนเอง มิใช่พรหมลิขิตหรือเรื่องของดวง	4.01	.969	ปานกลาง
4. ชีวิตถูกกำหนดโดยการกระทำของตนเอง	4.07	.745	ปานกลาง
5. ความสามารถเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของงาน	3.98	.912	ปานกลาง
รวม	4.12	.666	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความเป็นตัวของตัวเองอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.12$, S.D.= .666) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถที่จะบริหารจัดการชีวิตของตนเองให้เจริญก้าวหน้าตามที่ปรารถนาได้ ($\bar{x} = 4.37$, S.D.= .782) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสามารถเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของงาน ($\bar{x} = 3.98$, S.D.= .912)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความมีนวัตกรรม

คุณลักษณะผู้ประกอบการ : ความมีนวัตกรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่ใกล้ตัว	4.33	.796	ปานกลาง
2. ข่าวสารที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้วยวิธีต่าง ๆ เป็นเรื่องคุ้มค่า	4.24	.717	ปานกลาง
3. การปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นเรื่องง่าย	3.87	.849	ปานกลาง
4. เสนอแนะวิธีการแปลกใหม่ที่มีประสิทธิผลในการผลิตหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ	3.87	.910	ปานกลาง
รวม	4.07	.620	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความมีนวัตกรรมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.07$, S.D.= .620) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่ใกล้ตัว ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= .796) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านคิดว่าการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นเรื่องง่าย และการเสนอแนะวิธีการแปลกใหม่ที่มีประสิทธิผลในการผลิตหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ($\bar{x} = 3.87$, S.D.= .849)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความกล้าเสี่ยง

คุณลักษณะผู้ประกอบการ : ความกล้าเสี่ยง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. มีแนวคิดในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา	3.99	.715	ปานกลาง
2. มีแนวคิดในการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ	4.09	.705	ปานกลาง
3. มีแนวคิดในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบ่อยครั้ง	3.99	.733	ปานกลาง
รวม	4.02	.597	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความกล้าเสี่ยงอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= .597) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีแนวคิดในการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.09$, S.D.= .705)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : การบริหารจัดการ

คุณลักษณะผู้ประกอบการ : การบริหารจัดการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ในภาพรวมแล้วคิดว่าผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ลูกค้าได้รับต้องผ่านการวางแผนและวิเคราะห์ แนวทางการให้บริการอย่างดีเยี่ยม	4.13	.736	ปานกลาง
2. การให้ความสำคัญกับการจัดโครงสร้างของในสถานประกอบการ เพื่อให้มีความสะดวกในการติดต่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการ	4.18	.760	ปานกลาง
3. การให้ความสำคัญกับการมีช่องทางให้ลูกค้าร้องเรียนหรือเสนอแนะการดำเนินงานสถานประกอบการของท่านได้สะดวก	4.16	.784	ปานกลาง
4. ข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะของลูกค้า จะได้รับการตอบสนองรวดเร็ว	4.12	.738	ปานกลาง
5. การแก้ไขข้อร้องเรียนและปรับปรุงงานสามารถแก้ไขได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า	4.17	.766	ปานกลาง
รวม	4.15	.638	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริหารจัดการอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= .638) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ความสำคัญกับการจัดโครงสร้างของในสถานประกอบการ เพื่อให้มีความสะดวกในการติดต่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= .760) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะของลูกค้า จะได้รับการตอบสนองรวดเร็ว ($\bar{x} = 4.12$, S.D.= .738)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้

คุณลักษณะผู้ประกอบการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง	4.06	.784	ปานกลาง
2. ศึกษาพฤติกรรมของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ	4.26	.684	ปานกลาง
3. ไม่ท้อแท้เมื่อเผชิญกับสิ่งที่ผิดพลาด แต่จะเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น	4.23	.707	ปานกลาง
รวม	4.18	.596	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้อยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= .596) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การศึกษาพฤติกรรมของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.26$, S.D.= .684) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= .784)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ความใส่ใจในความสำเร็จ

คุณลักษณะผู้ประกอบการ : ความใส่ใจในความสำเร็จ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. การทำงานหากยังไม่สำเร็จจะไม่ลดความพยายามจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ	4.31	.690	ปานกลาง
2. การไม่ชอบทำงานที่ยังทำไม่สำเร็จสมบูรณ์	4.33	.683	ปานกลาง
3. แม้งานที่ทำอยู่มีอุปสรรคนานัปการจะต้องมุ่งมั่นทำงานนั้นให้สำเร็จจนได้	4.24	.720	ปานกลาง
4. นำเอาความล้มเหลวผิดพลาดมาแก้ไขเพื่อให้งานประสบความสำเร็จขึ้นได้	4.26	.760	ปานกลาง
5. การทำผลงานให้ดีกว่าผู้อื่นทำ	4.09	.793	ปานกลาง
6. ถ้าพบปัญหาในการทำงานจะไม่วิตกกังวล แต่จะหาทางแก้ไขปัญหานั้นจนสำเร็จ	4.15	.777	ปานกลาง
รวม	4.22	.597	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความใส่ใจในความสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= .597) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ไม่ชอบทำงานที่ยังทำไม่สำเร็จสมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= .683) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การทำผลงานให้ดีกว่าผู้อื่นทำ ($\bar{x} = 4.09$, S.D.= .793)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน : นักศึกษาที่มีปัจจัยประชากรศาสตร์ต่างกันมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ชาย (n=141)		หญิง(n=234)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะผู้ประกอบการ ภาพรวม	4.20	.424	4.08	.510	5.864	.016*
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.23	.523	4.06	.732	22.705	.000*
2. ความมีนวัตกรรม	4.27	.494	3.95	.658	12.680	.000*
3. ความกล้าเสี่ยง	4.18	.559	3.91	.597	.803	.371
4. การบริหารจัดการ	4.18	.577	4.13	.673	12.696	.000*
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจ ในการเรียนรู้	4.20	.573	4.17	.610	8.249	.004*
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.15	.505	4.27	.644	23.803	.000*

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านความกล้าเสี่ยง

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	20 ปี (n=57)		21 ปี (n=164)		22 ปี (n=122)		23 ปี (n=18)		24 ปี (n=1)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะผู้ประกอบการภาพรวม	4.28	.352	3.99	.536	4.26	.440	4.13	.224	4.28	.000	7.352	.000*
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.34	.412	3.96	.785	4.23	.533	4.42	.475	3.60	.000	6.292	.000*
2. ความมีนวัตกรรม	4.32	.398	3.85	.677	4.21	.518	4.41	.606	4.50	.000	11.693	.000*
3. ความกล้าเสี่ยง	4.08	.599	3.96	.634	4.21	.524	4.07	.292	4.00	.000	6.476	.000*
4. การบริหารจัดการ	4.21	.636	4.00	.675	4.36	.565	4.02	.342	4.80	.000	6.233	.000*
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.31	.374	4.11	.670	4.28	.570	3.92	.405	4.33	.000	3.009	.018*
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.40	.447	4.17	.675	4.26	.564	3.93	.392	4.50	.000	2.866	.023*

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็น
ผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ชั้นปีที่ 3 (n=206)		ชั้นปีที่ 4 (n=169)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะผู้ประกอบการ ภาพรวม	4.06	.481	4.21	.471	.216	.642
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.06	.679	4.20	.643	2.312	.229
2. ความมีนวัตกรรม	3.94	.598	4.24	.609	1.367	.243
3. ความกล้าเสี่ยง	3.89	.597	4.17	.558	.674	.412
4. การบริหารจัดการ	4.09	.665	4.22	.597	2.409	.122
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจ ในการเรียนรู้	4.17	.623	4.19	.563	1.422	.234
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.19	.623	4.21	.471	.601	.439

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
ที่ศึกษาในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (n=213)		กลุ่มสังคมศาสตร์ (n=162)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะผู้ประกอบการ ภาพรวม	4.12	.526	4.13	.419	12.943	.000*
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.12	.703	4.12	.615	6.059	.014*
2. ความมีนวัตกรรม	4.08	.637	4.06	.600	2.368	.125
3. ความกล้าเสี่ยง	4.02	.611	4.01	.580	1.059	.304
4. การบริหารจัดการ	4.14	.638	4.15	.640	.192	.661
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจ ในการเรียนรู้	4.15	.610	4.21	.577	1.126	.271
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.21	.621	4.25	.564	3.070	.081

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาที่มีกลุ่มคณะวิชาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่แตกต่างกัน คือ ความเป็นตัวของตัวเอง

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n=33)		พนักงาน เอกชน (n=70)		ธุรกิจส่วนตัว (n=145)		เกษตรกร (n=42)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ ภาพรวม	4.28	.474	4.24	.437	4.06	.497	3.95	.466	4.121	.003*
1. ความเป็นตัว ของตัวเอง	4.31	.612	4.18	.674	4.01	.667	4.14	.553	1.260	.285
2. ความมี นวัตกรรม	4.32	.571	4.08	.427	4.14	.553	3.87	.667	3.327	.011*
3. ความกล้า เสี่ยง	4.32	.571	4.08	.427	4.12	.645	3.75	.624	5.028	.001*
4. การบริหาร จัดการ	4.30	.515	4.48	.512	4.02	.654	3.75	.667	11.294	.000*
5. ความ สม่ำเสมอและใฝ่ ใจในการเรียนรู้	4.29	.431	4.43	.563	4.08	.664	4.18	.511	5.917	.000*
6. ความใฝ่ใจใน ความสำเร็จ	4.21	.439	4.19	.562	4.14	.616	4.16	.578	4.645	.001*

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าไม่แตกต่างกัน จำนวน 1 ด้าน คือ ความเป็นตัวของตัวเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็น
ผู้ประกอบการของนักศึกษาที่ศึกษาที่มารดามีอาชีพที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n=18)		พนักงาน เอกชน (n=89)		ธุรกิจส่วนตัว (n=169)		เกษตรกร (n=29)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ ภาพรวม	4.34	.321	4.20	.512	4.05	.050	3.90	.401	5.201	.000*
1. ความเป็น ตัวของตัวเอง	4.24	.551	4.14	.715	4.11	.629	3.96	.547	.774	.543
2. ความมี นวัตกรรม	4.38	.334	4.17	.688	4.04	.552	3.56	.600	7.809	.000*
3. ความกล้า เสี่ยง	4.20	.459	4.17	.564	3.92	.617	3.74	.727	5.037	.001*
4. การบริหาร จัดการ	4.45	.263	4.28	.648	4.07	.634	3.58	.647	10.698	.000*
5. ความ สม่ำเสมอและ ใส่ใจในการ เรียนรู้	4.44	.161	4.26	.528	4.07	.676	4.27	.512	3.236	.013*
6. ความใส่ใจ ในความสำเร็จ	4.35	.241	4.18	.593	4.13	.622	4.32	.556	4.040	.003*

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษาที่มารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าไม่แตกต่างกัน จำนวน 1 ด้าน คือ คุณลักษณะความเป็นตัวของตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่ศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ไม่เกิน 15,000 บาท (n=72)		15,001-30,000 บาท (n=120)		30,001-45,000 บาท (n=46)		45,001-60,000 บาท (n=52)		มากกว่า 60,000 บาท (n=23)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
คุณลักษณะผู้ประกอบการภาพรวม	3.98	.552	4.14	.514	4.30	.288	4.21	.412	4.23	.702	3.566	.004*
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	3.90	.747	4.18	.691	4.49	.476	4.08	.646	3.93	.856	4.870	.000*
2. ความมีนวัตกรรม	3.87	.610	4.09	.541	4.47	.475	3.99	.811	4.30	.797	6.928	.000*
3. ความกล้าเสี่ยง	3.93	.632	3.92	.654	4.07	.392	4.09	.667	4.33	.505	2.958	.013*
4. การบริหารจัดการ	4.03	.709	4.14	.685	4.25	.425	4.17	.661	4.31	.730	1.516	.184
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.13	.644	4.17	.614	4.23	.542	4.22	.540	4.33	.627	2.027	.075
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.00	.710	4.33	.594	4.26	.466	4.50	.463	4.16	.736	5.442	.000*

*P < .05

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าไม่แตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ การบริหารจัดการ และ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย
คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.511	.205		2.495	.013
1. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง	.226	.062	.243	3.668	.000*
2. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม	.350	.058	.352	6.072	.000*
3. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง	.158	.056	.152	2.808	.005*
4. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการ	.050	.059	.052	.854	.394
5. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	.139	.056	.134	2.495	.013
6. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความใส่ใจในความสำเร็จ	-.080	.061	-.078	-1.327	.185
a. Dependent Variable: ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ					

*P < .05

ตารางที่ 4.20 ค่าสัมประสิทธิ์ของคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Correlations			
		ความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการ	คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ
Pearson Correlation	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	1.000	.660
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	.660	1.000
Sig. (1-tailed)	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	.	.000
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	.000	.
N	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	375	375
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	375	375

จากตารางที่ 19 – 20 การศึกษาอำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย คุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณลักษณะ และ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ .660 แสดงว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในระดับปานกลางและสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ดังตารางที่ 20 โดยมีตัวแปรคุณลักษณะที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา จำนวน 3 ตัว คือ คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม และ คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในการศึกษา 2562 ทุกคณะ จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.40) มีอายุ 21 ปี จำนวนสูงสุด (ร้อยละ 43.70) กว่าครึ่งศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 54.90) สังกัดคณะบริหารธุรกิจสูงสุด (ร้อยละ 33.10) ส่วนใหญ่บิดาและมารดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว (ร้อยละ 38.70 และร้อยละ 45.10) และมีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวสูงสุดอยู่ที่ 15,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ 36.70)

2. ความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเองของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = .617) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .901) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 1.001) โดยเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเองสูงสุดคือ เป็นเจ้านายตัวเอง/มีความอิสระในการจัดการตัวเอง (ร้อยละ 81.65) และประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ (ร้อยละ 72.10)

3. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .482) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= .597) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความกล้าเสี่ยง ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= .597)

4.ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านความกล้าเสี่ยง

4.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

4.4 นักศึกษาที่มีกลุ่มคณะวิชาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าแตกต่างกัน คือ ความมีนวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.5 นักศึกษาที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าแตกต่างกัน คือ ความเป็นตัวของตัวเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.6 นักศึกษาที่มารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าแตกต่างกัน คือ ความเป็นตัวของตัวเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.7 นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าไม่แตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ การบริหารจัดการ และ ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้

5. อำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยคุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .660 แสดงว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในระดับปานกลาง และสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีตัวแปรคุณลักษณะที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา จำนวน 3 ตัว คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และ ด้านความกล้าเสี่ยง

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากข้อค้นพบความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่าภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของชูชัย สมिति ไกร (2542) เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) พรรณสิยา นิธิกิติ์สุขเกษม (2018) และจารุวรรณ ชูศิลป์ (2559) ที่พบว่า ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมองว่าตนมีความพร้อมไม่มากเท่าใดนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเป็นผู้ประกอบการที่ผ่านมา การเป็นผู้ประกอบการ ได้มาจากการสั่งสมประสบการณ์ส่วนตนหรือจากครอบครัว มากกว่าได้เรียนรู้ในระบบการศึกษา แม้ในปัจจุบันจะมีการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการในระบบการศึกษา ก็จะเป็นเฉพาะในบางหลักสูตร เช่น หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ ขณะที่ในหลักสูตรอื่น ๆ ยังไม่มีการส่งเสริมอย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยจึงควรมีนโยบายการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการที่ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิด (Mindset) การเป็นผู้ประกอบการมิใช่เพียงการสอนนักศึกษาให้ดำเนินธุรกิจเพียงอย่างเดียว แม้ว่าสิ่งที่เรียนรู้คือการสร้างธุรกิจ (Burlison, 2005) ทั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดของ Jamieson(1984) ที่เสนอว่า นอกจากสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่นักศึกษาในแง่มุมที่หลากหลายเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินการทำธุรกิจ ควรสร้างแรงบันดาลใจให้การประกอบการเป็นอาชีพ และการจัดหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายในการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าถึงการประกอบการ โดยมุ่งเน้นไปที่การฝึกอบรมด้านการจัดการสำหรับผู้ประกอบการเพื่อมุ่งสู่การเติบโตและพัฒนาธุรกิจ การจัดการ เจาะจงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดที่เหมาะสม จากข้อค้นพบคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ที่ระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมพร ปานยินดี และโสภิตา ทะสังขา (2551) และเกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ที่พบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาอยู่ที่ระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านคุณลักษณะพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความกล้าเสี่ยง สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิมพ์วิภา เกตุเทียน (2556) ที่พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของ Yonca Gürol (2006) และ พิชญา มัชฌิมศรัทธา (2554) ที่ว่าความใส่ใจในความสำเร็จ เป็นสิ่งที่นักศึกษามีความต้องการที่จะบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศ และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันและสำหรับผลการศึกษาที่พบว่า ความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง เป็นไปตามแนวคิดของสุรัชย์ ภัทรบรรเจิด (2554) ที่ว่า ความเสี่ยงปานกลาง คือมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวความเสี่ยงระดับนี้เขาประเมินแล้ว ไม่เกินความสามารถของเขาที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ

3. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี กลุ่มคนที่ศึกษา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว มีบางปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน และจากข้อค้นพบที่พบว่าเพศ อายุ อาชีพบิดา อาชีพมารดา ที่ต่างกันมีคุณลักษณะผู้ประกอบการต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของปรมะ สตะเวทิน (2546) ที่กล่าวว่าลักษณะประชากรศาสตร์ปัจจัยที่สำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์เพราะเป็นข้อมูลที่มีความจำเพาะและแตกต่าง ซึ่งสามารถนำมาใช้กำหนดกลยุทธ์และนโยบายทางธุรกิจให้สอดคล้องกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์

3. จากข้อค้นพบที่ว่า คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .660 สอดคล้องกับการศึกษาของ พรรณสิยา นิธิกิตต์สุขเกษม ( ) ที่พบว่าคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .61 โดยตัวแปรคุณลักษณะที่รวมพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 3 ตัว คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และ ด้านความกล้าเสี่ยง ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปรจะเห็นได้ว่า

ด้านความเป็นตัวของตัวเอง เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้ตามแนวคิดของ Frese (2000) ได้กล่าวว่าผู้ประกอบการ จะต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างมีอิสระและสามารถพึ่งพาตนเองได้มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้และมีความทะเยอทะยาน

ด้านความมีนวัตกรรม เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับมรกต กำแพงเพชร และประสพชัย พสุนนท์ (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่พบว่าความมีนวัตกรรมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ด้านความกล้าเสี่ยง เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับผลการศึกษาของภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ (2561) และเป็นไปตามแนวคิดของสุรัชย์ ภัทรบรรเจิด (2554) กล่าวว่าธุรกิจกับความเสี่ยงเป็นของคู่กัน เพราะผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ทำหายความรู้ความสามารถของเขา และเขาจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่เขาชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลางที่คิดว่ามีการประเมินความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว

ดังนั้นคุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 3 ประการที่ค้นพบว่ามีอำนาจพยากรณ์ถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จึงสะท้อนให้เห็นถึง สภาวะทางจิตใจของบุคคลที่บ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความตั้งใจและมีการวางแผน ตรีเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นเวลานาน ดังนั้น บุคคลที่จะตั้งใจเป็นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีคุณลักษณะดังกล่าวเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า ความตั้งใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการของตนเองของนักศึกษาภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการที่ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น สร้างศูนย์บ่มเพาะทางธุรกิจให้มีความแข็งแกร่งโดยสร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการภายนอกสถานศึกษา เป็นต้น รวมถึงควรมีการเรียนการสอนด้านการประกอบการทุกคณะ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการสอดแทรกเนื้อหาศาสตร์ความเป็นผู้ประกอบการในรายวิชาชีพ หรือจัดเป็นรายวิชาเพื่อสร้างจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial mindset) ให้เกิดขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจต่อเป็นผู้ประกอบการเฉพาะทางในสายงานของตน

1.2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความกล้าเสี่ยงไม่ได้หมายความว่านักศึกษาไม่ให้ความสำคัญ แต่นักศึกษาไม่สามารถการประเมินความเสี่ยงได้เนื่องจากยังไม่ได้ดำเนินการจริง ดังนั้นอาจจัดพื้นที่จัดกิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษาที่สนใจเพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงและสามารถประเมินความเสี่ยงในสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความตั้งใจ หรือการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

2.2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดคุณลักษณะผู้ประกอบการของ Frese ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป อาจเลือกศึกษาตัวแปรคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจฉายภาพคุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีความหลากหลายให้มีความสมบูรณ์ขึ้น

2.3 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลที่ได้อาจไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ดังนั้นหากต้องการศึกษาเพิ่มเติมหรือต่อยอด ควรนำการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) มาใช้ร่วมในการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ สทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้วิจัยได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาได้ดีขึ้นและ

สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น รวมถึงจะได้มีข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

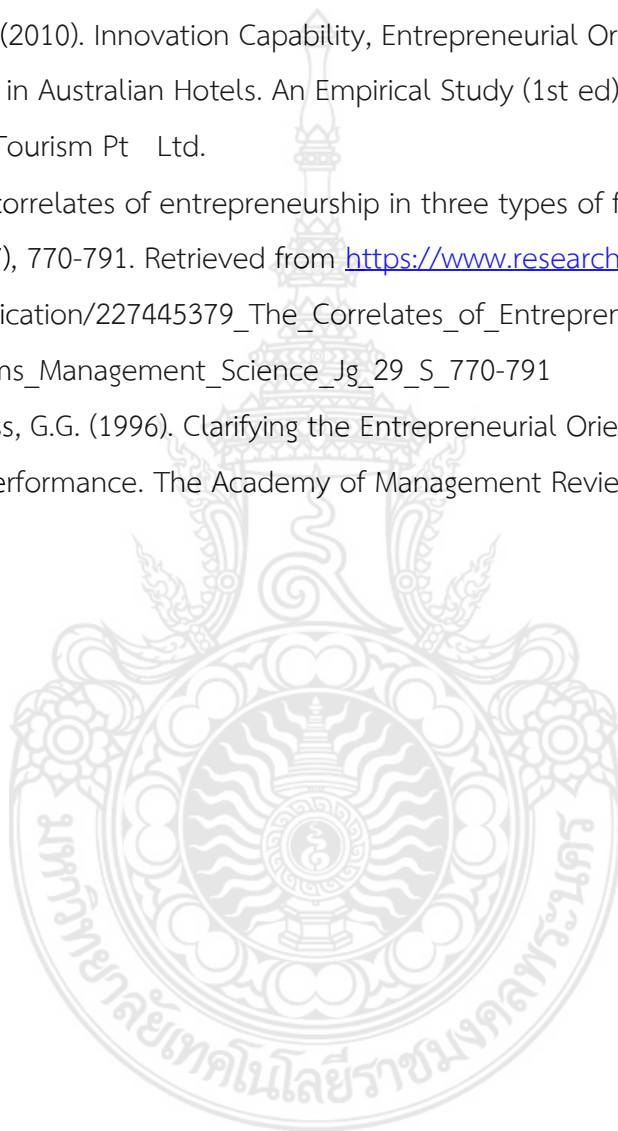
- กฤติน โภยวิริยะกุล (2559) ปัจจัยที่ส่งต่อความตั้งใจในการผันตัวไปประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของบุคลากรกลุ่มผู้พัฒนาซอฟต์แวร์. วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JISB) ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม-มีนาคม 2562 .(59-71)
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). ศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ขวัญปลั่งสร จานทอง. (2557). อิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง การมุ่งประกอบการและเครือข่ายทางสังคมต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการจังหวัดราชบุรี. วารสารสมาคมนักวิจัย, 19 (1).
- ชลิตา บุญญา.(2557). คุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จารุวรรณ ชูศิลป์ (2559). ศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เมื่อสังคมเขาสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพปีที่ 26 ฉบับที่ 1 (มกราคม -มิถุนายน 2559
- ชุตินา หวังเบ็ญหมัด และ เจตนัสฤกษ์ สันขพันธ์ (2555). สมรรถนะทางด้านการบริหารธุรกิจและความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในจังหวัดสงขลา.
- ชูชัย สมितिไกร. (2547). ศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. รายงานการวิจัยภาควิชา
- บุริม โอทกานนท์. (2557). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ. สืบค้นจาก <http://www.cmmu.mahidol.ac.th/ubi/index.php/articles/3-entrepreneurship>
- พรรณณสิยา นิธิกิตต์สุขเกษม (๒๐๑๘) โมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ ประจำ เดือน มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑(๑๕๖-๑๖๑)
- ผุสดี รุมาคม. (2544). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.
- ฝนทิพย์ ฆารไสว,ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ, และ ไว จามรมาน. (ตุลาคม 2554 – มีนาคม 2555). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของ ไทย. วารสารวิทยาการจัดการและ สารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,7 (1) , 39-50
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2554). คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- นือร ทิพย์ดวงดี. (2556). คุณลักษณะของผู้ประกอบการและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเขตกรุงเทพมหานคร . สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนาตอนหวาย จังหวัดนครปฐม. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8 (2).
- วิมลพิภา เกตุเทียน.(2556). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ.(2558). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหาร ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,หลักสูตรบริหารธุรกิจ.
- สมพร ปานยินดีและ โสภิตา ทะสังขา. (2551). ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,สำนักนายกรัฐมนตรี้.(2562) สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสองพ.ศ. 2560-2564.
[https://www.google.com/search?rlz=1C2KMZB_enTH520TH549&ei=EgcbXlunJ4zwwgTa3p_ADg&q=แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่+12%](https://www.google.com/search?rlz=1C2KMZB_enTH520TH549&ei=EgcbXlunJ4zwwgTa3p_ADg&q=แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่+12%สุชาติ ไตรภพสกุล และชาคริต พิชญางกูร(มปป.) .ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจนิด้า Vol. 22 (p.44-60)
- สุชาติ ไตรภพสกุล และชาคริต พิชญางกูร(มปป.) .ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจนิด้า Vol. 22 (p.44-60)
- สุธีรา อะทะวงษา. (2556). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจดุขฎีบัณฑิต.
- อวิรุทธ์ ฉัตรมาลาทอง สิริฉันท์ สติกรกุล เตชพาพงษ์ และวราภรณ์ บวรศิริ (2016) มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ: แนวทางเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยไทย. วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม 2560.
- ศักดิ์พล เจือศรีกุล. (2560). ผู้ประกอบการไทยกับเศรษฐกิจไทยปี 2560. จาก <https://m.posttoday.com/social/think/477397>.
- อัฐพล เชื้อนคำ (2548) คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรพิน สันติธีรากุล. (2543). หนังสือคู่มือมาตรฐานการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ. เชียงใหม่ : ภาควิชาการจัดการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อาทิตย์ วุฒิโคโร. (2543). “อุดมศึกษากับการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการ” จุฬาลงกรณ์วารสาร, 12, 46 (ม.ค.-มี.ค.) : 39-48 นาง ชีระวนิช. (2549). ผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2),179-211.
- Balan P., & Lindsay N. (2010). *Innovation Capability, Entrepreneurial Orientation and Performance in Australian Hotels. An Empirical Study (1st ed)*. Australia: CRC for Sustainable Tourism Pt Ltd.
- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms, *Management Science*, 29 (7), 770-791. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/227445379_The_Correlates_of_Entrepreneurship_in_Three_Types_of_Firms_Management_Science_Jg_29_S_770-791
- Lumpkin, G.T. and Dess, G.G. (1996). Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking It to Performance. *The Academy of Management Review*, 21, 135-172.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 คุณลักษณะผู้ประกอบการ

3. โปรด เขียนเครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความตามความเป็นจริง และเกณฑ์มีดังนี้

5 =มากที่สุด

4 =มาก

3 =ปานกลาง

2 =น้อย

1 =น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ .....ปี

3. ชั้นปี ( ) ปี 3 ( ) ปี 4

4. คณะที่สังกัด

( ) ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ( ) เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ( ) เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
( ) บริหารธุรกิจ ( ) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ( ) วิศวกรรมศาสตร์
( ) ศิลปศาสตร์ ( ) สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ( ) อุตสาหกรรมและออกแบบแฟชั่น

4. อาชีพบิดา

( ) รัฐบาล ( ) พนักงานภาคเอกชน ( ) เกษตรกร

( ) ประกอบกิจการส่วนตัว ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

5. อาชีพมารดา

( ) รัฐบาล ( ) พนักงานภาคเอกชน ( ) เกษตรกร

( ) ประกอบกิจการส่วนตัว ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

6. รายได้เฉลี่ยครอบครัว/เดือน .....บาท

ตอนที่ 2 ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

1. ความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเอง

ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.การเริ่มต้นลงมือทำธุรกิจเป็นเรื่องง่ายสำหรับนักศึกษา					

2. นักศึกษามั่นใจว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ					
3. นักศึกษาคิดว่าตนมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ					
4. นักศึกษาคิดว่าการเริ่มต้นธุรกิจจะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งดี ๆ					
5. คนรอบตัวนักศึกษาส่วนใหญ่มีมุมมอง/ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ					
6. นักศึกษาต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเองเมื่อคิดว่าพร้อม					
7. นักศึกษาต้องการเป็นเจ้าของ					

2. เหตุผลที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ

.....

.....

.....

.....

3. ประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ

.....

ตอนที่ 3 คุณลักษณะผู้ประกอบการ

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความเป็นตัวของตัวเอง					
1. ความสำเร็จของงานเกิดขึ้นได้เพราะตัวของท่านมีโชคหรือดวง					
2. ท่านสามารถที่จะบริหารจัดการชีวิตของตนเองให้เจริญก้าวหน้าตามที่ท่านปรารถนาได้					
3. ท่านเชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้กำหนดแนวทางและความสำเร็จของตนเอง มีโชคหรือลิขิตหรือเรื่องของดวง					
4. ชีวิตของท่านถูกกำหนดโดยการกระทำของตนเอง					
5. ความสามารถของท่านเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของงาน					
2. ความมีนวัตกรรม					
1. ท่านคิดว่าความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ใกล้ตัว					
2. ท่านคิดว่าข่าวสารที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้วยวิธีต่างๆ เป็นเรื่องคุ้มค่า					
3. ท่านคิดว่า การปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นเรื่องง่าย					
4. ท่านมักเสนอแนะวิธีการแปลกใหม่ที่มีประสิทธิภาพในการผลิตหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ					
3. ความกล้าเสี่ยง					
1. ท่านมีแนวคิดในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา					
2. ท่านมีแนวคิดในการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ					
3. ท่านมีแนวคิดในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบ่อยครั้ง					
4. การบริหารจัดการ					
1. ในภาพรวมแล้ว ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ลูกค้าได้รับต้องผ่านการวางแผนและวิเคราะห์ แนวทางการให้บริการอย่างละเอียด					
2. ท่านจะให้ความสำคัญกับการจัดโครงสร้างของในสถานประกอบการ เพื่อให้มีความสะดวกในการติดต่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการ					
3. ท่านจะให้ความสำคัญกับการมีช่องทางให้ลูกค้าร้องเรียน หรือเสนอแนะการดำเนินงานสถานประกอบการของท่านได้สะดวก					
4. ข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะของลูกค้า จะได้รับการตอบสนองรวดเร็ว					

5.การแก้ไขข้อร้องเรียนและปรับปรุงงานสามารถแก้ไขได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า					
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้					
1.ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆเพื่อหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง					
2. ท่านศึกษาพฤติกรรมของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ					
3.ท่านจะไม่ท้อแท้เมื่อเผชิญกับสิ่งที่ไม่ดีพลาด แต่จะเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น					
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ					
1.เมื่อท่านทำงานใด หากยังไม่สำเร็จ ท่านจะไม่ลดความพยายามจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ					
2.ท่านไม่ชอบทำงานที่ยังทำไม่เสร็จสมบูรณ์					
3.แม้งานที่ทำอยู่มีอุปสรรคนานัปการ ท่านก็จะต้องมุ่งมั่นทำงานหนักให้สำเร็จจนได้					
4.ท่านจะนำเอาความล้มเหลวผิดพลาดมาแก้ไขเพื่อให้งานประสบความสำเร็จขึ้นได้					
5. ท่านจะทำผลงานให้ดีกว่าผู้อื่นทำ					
6.ถ้าท่านพบปัญหาในการทำงาน ท่านจะไม่วิตกกังวล แต่จะหาทางแก้ไขปัญหานั้นจนสำเร็จ					

ขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ไม่มีเนื้อหาจากต้นฉบับ

